

AMERIKANSKI SLOVENEK.

19. števil.

Tower, Minn., 29. aprila, 1892.

Letnik I.

Bernard Ločnikar, opat benediktincev.

„Nordstern“.

„Amerikanski Slovenci“ se sme zamolčati svojim čitateljem vele-slavnega dne, ko je bil naš vrli rojak Bernard Ločnikar posvečen v opata obširne St. Jovanske opatije (St. Johnes). S tem hočemo pokazati zlasti svojim bratom v Evropi, da slovenski sinovi v Združenih državah ne delajo sramote milej materi Sloveniji, marveč zvešujejo ugled sicer malega pa bistrega slovenskega naroda tudi po Novem svetu.

Predno opisemo slavnost samo, bodimo dovoljeno omeniti nekoliko o pripravah.

Že v torko je prišlo razven nadškofa Irlanda iz St. Pavla in štirih benediktinskih opatov še šest drugih škofov v samostan dorežljivih sveto-ivanskih benediktincev. Visokim gostom na čast so priredili slavnosten koncert, katerega točke je izvajala domača samostanska godba pod vodstvom izvrstnega za glasbo vnetega kapelnika, očeta Johana. Nemške in angleške skladbe so se vršile jedna za drugo in zabavale poslušalce. Vse pa je navdušila slavnostna točka „Potpourri a la Krain“, katero je oče John z neumnorno delavnostjo našel za to slavnost zložil na čast opatu Bernardu Ločnikarju. Zvedel sem, da mu je eden izmed očetov Slovencev — v samostanu se štirje — žvižgal več Slovencev priljubljenih in med njimi udomačenih melodij, katere je vrli oče John takoj spisal v note in priredil melodijo za vsako godalo posebej. Godba je točko igrala zares izvrstno in žela zato burno pohvalo in ploskanje. Mnogobrojni udeleženci pri koncertu so bili popolno zadovoljeni.

Druga dne pripelje poseben vlak iz St. Pavla in Minneapolisa okoli 400 gostov, katerim se v St. Cloudu pridruži do 200 oseb. Proti deseti uri se zbere tedaj čez 600 ljudi v Collegevillu (izgovori Kolčevillu), ki so bili vsi namenjeni iti v St. Jovansko opatijo. Očetje benediktinci so poskrbeli za obilico vozov in voznikov, da bi se bilo treba gostom peš hoditi, toda ljudje je bilo preveč in vozov je primanjlovalo. Dolga vrsta renarjev je korakala peš proti opatiji. Ravno se prikaže zadnjim izmed potujočih množice krasna cerkev, samostan in vsa čistična poslopja, katere stavbe zavzemajo veliko prostora ob prijaznim jezeru Sv. Ludovika — ko naznani ubrano zvonjenje iz visocega zvonika, da se je približal čas vzvišenega posvečevanja. Nad vevčiliščem je vihrala zastava z napisom: Dobrodošli, kar se je sicer tudi vsakemu izmed očetov bralo na obrazu.

Množica se je navdušena valila k cerkvi. „Nordstern“ piše o tem dnevu: „Ko bi trebalo zmanjnih prikazni, pri katerih se razvija krasotičje in lepoticje, da se v sreči katolikov vera užje, vjekleni in utrdi, potem je bil pač tak večerajni dan, 27. avgusta 1890. in škoda bi le bilo, da ni bilo še nekaj tisočev več med nepregledno

množico pobožnih udeležencev, ki je stela gotovo nad tisoč glav. Posvečevanje novega opata je bilo zares vzvišeno, krasno, slovesno in je blagodejno vplivalo na prisotne, katerim ostane svečanost v neizbrisljivem spominu.“

Cerkev je bila natlačena polna do zadnjega prostora. Staro in mlado, veliko in majhno je klečalo ali stalo, da bi videli spreved izvoljenega opata, ki se je pomikal iz samostanskega hodnika med bučnimi glasovi Strausovega „Slavnostnega hoda“. Za križem so korakali bratje in očetje benediktinci, za temi zastopniki reda frančiškani, posvetni duhovni, škofje, nadškof, benediktinski opatje — v njih sredi opat Bernard —, potem strežniki posvečevalci in kot zanj škof Dr. Oton Zardetti iz St. Clouda, ki je imel izvoljenca posvetiti.

Prišedi do altarjevih stopnic se veleč. duhovščina razdeli po oddelkih prostorih. Sprejati se vsedejo nadškof Irland, škof Slovencev Vertin iz Marquette, Mich., škof Flasch iz La Crosse, Wis., škof Cutter iz Winone in škof Shanley Jamestowna, Dak.; na levi zavzamejo prostore škof Ryan iz Buffalo, N. J. in benediktinski opatje. Za temi se postavijo očetje in bratje benediktinci in se za temi je stalo nad sto posvetnih duhovnov iz različnih krajev in pet frančiškanih.

Mej tem, ko so oblačili škofa Zardettija, je klečal opat Bernard v sredi svetišča z dvema opatoma na svoji strani.

Škofu Zardettiju so pri maši stregli: častni duhovnik veleč. generalni vikar Jos. Bauer iz St. Clouda, častna diakona benediktincev Kornelij iz Hastingsa in Meinulf iz Meyers Grove, diakona veleč. J. Trobec iz Paula in veleč. Edv. Wolfgang iz St. Wendela sta imela težavno službo mojstra ceremonij. Mej temi služabniki je stopal škof Zardetti k oltarju in se vsedel na pripravljen stol.

Oče Meinrad prebere z jasnim glasom papežev breve, da je izvolitev opata Bernarda Ločnikarja potrjena, in posvečevanje se prične. Opat Bernard poklekne pred škofa, kar tudi med maso večkrat stori po določenem pravilu. Pred evangelijem zapojejo psalem, po tem škof blagoslovi prstan, palico in mitro novega opata. Na to gre opat Bernard s svojimi služabniki k oltarju Matere Božje, kjer ga oblečejo v mašno obleko in mu dajo službene čevlje. — Škof Shanley stopi na leco in razloži v jedrnatem, dnevu primernem govoru na kratko zgodovino St. Jovanske opatije.

Po pridigi podeli škof Zardetti množici papežev blagoslov. Opat Bernard pride v mašnej obleki zopet k oltarju, moli pri stolpnjicah s škofom vred mašne molitve in prejme iz njegovih rok sv. obhajilo. Po maši dene škof Zardetti opatu mitro na glavo, mu natakne prstan in ga pelje na prestol, kjer mu še palico izroči. Pevec zapojejo „Te Deum“; mej tem hodijo redovniki k svojemu opatu in mu poljubljajo prstan v znamenje podložnosti, ljubezni in zvestobe. Na to se

g. Bernard vzdigne, gre k oltarju in blagoslovi prvokrat kot opat množico. Sedaj poljubi škofa in gre blagoslavljajoč klečeče vernike iz cerkve.

Tako se je končala vzvišena in slavna svečanost.

Gostoljubni benediktinci so poskrbeli tudi za telesne potrebe udeležencev. V večih dvoranah so stale bogato obložene mize, da so se gostje okrepčali. V glavni jedilnici (refektoriju) so priredili opatu in cerkvenim dostojanstvenikom slavnosten obed; vrli kapelnik oče John jim je pa s svojo izvrstno godbo blažil dober tek.

Pri obedu so se vršile sledeče pomenljive napitnice: 1. „Sv. Očetu Leonu XIII., namestniku Kristusovemu, škofu škofov, opatu opatov, luči z neba, ki danes tako svetlo sveti.“ 2. „Našim dolžnostim do Boga.“ 3. „Amerikanski duhovščini, katere najplemenitejši zastopnik je nadškof iz St. Paula.“ 4. „Našemu prvemu škofu iz St. Clouda, Dru. Otonu Zardettiju, ki je prišel čez morje, da bi vodil sebi izročeno čredo po prijubljem si geslu: Duh oživilja.“ 5. „Posvečenemu opatu Bernardu, glavarju svojih bratov.“ S prirčnimi besedami se zahvali opat Bernard za skazano mu čast in za mnogobrojni obisk ter zavrne pohvalo na dela svojih prednikov, obljubljačjoč v njihovem duhu se truditi v prosih reda in sv. katoliške cerkve. Godba zaigra „Potpourri a la Krain“. Navdušeni glasovi „Naprej zastava Slave“ in slovesen napev „Po jezeru“ so bili zlasti od slovenskih gostov z dolgo trajajočo burno pohvalo vzprejeti. Na zadnjo napitnico „Gostom“ je odgovoril škof Shanley, soustanovitelj zavoda.

Poklicani okrajni sodnik D. B. Searle je zatrjeval benediktincev vedno naklonjenost. Č. g. Koerberle, Štajerec in soustanovitelj zavoda, je hvalil benediktince, ki so mu dajali navodila, da je nastopil častno službo, katero sedaj opravlja.

Hkoneu obeda zaigra godba veselo poskočnico, gostje so pa radostnih lic zapuščali gostoljubne dvorane, se usedali na pripravljene vozove in se povračali vsak na svoj dom. Gotovo jim bodo ostali slavnostni dnevi redke svečanosti vedno v spominu, zlasti oni trenutki, ko je opat v mitri in s palico hodil po dvorani in goste blagoslavljaj.

Svoje poročilo sklenem s pomenljivimi, pri obedu na čast opatu tolikokrat se ponavljajočimi besedami:

Na mnogo let!

M. Š.

Amerikanske novice.

O volitvi. V nekaterih časopisih na vzhodu razpravljajo se je zadnji čas vprašanje, ako more katoličan biti voljen predsednikom Združenih držav. Novo Jorški „Independent“ odgovori vprašanje tako-le:

„Ne, bržkone ne. Ako bi bil kandidat privrženec kakšne prote-

stantske sekte, ne vprašal bi nikdo po njegovi veri. Zgodilo bi se pa, ako bi bil kandidat katoličan. Mi ne trdimo, da je to prav; mi povemo samo resnico. Vsakdo, komur je najnovejšo gibanje znano, opravičil bode ravnanje nekterih veljavnih katoliških mož, ki se trudijo, da bi odstranili zgoraj navedeni predsodek.“

Združene države in Italija. Takajšnja vlada podelila je 25.000 dolarjev Laški, da se razdeli med sorodnike onih treh Lahov, ki so bili pred jednim letom v New-Orleansu od ljudstva vstreljeni. V tej zadevi se je diplomatska vladna stvarstvom med tema dvema vlada-ma; večkrat ste si z vojsko pretili; toda to odškodovanje pomirilo in zadovoljilo je vse.

V Toweru, Minn., je 260.000 tonov ali 52.000 centov rude bilo izkopane čez zimo, katero so pričeli sedaj z železnico na Two Harbor voziti, da jo od tam z rudnimi ladjami po zgornjem Michigan-jezeru prepeljejo na Chicago in Cleveland, kjer jo v železo pretopijo.

Ely premore ravno toliko rude kot Tower, morda še več, ki so jo sedaj začeli odvažati proti rudotopilnicam. Delavci imajo sedaj vsi delo, kateri le hočejo delati, sčesoma pa jih bodo še več potrebovali.

V Arkanzas razsajal je 20. t. m. hud vihar, ki je poškodil več hiš in hlevov; v nekaj hiš je tudi tresčilo.

Iz New-Yorka so poslali nazaj v Evropo 20 Lahov, od katerih ni nobeden imel ženka v žepu. — V New-Yorku bilo je zadnji teden 959 novorojencev; umrlo pa je 885 oseb.

V Floridi ujeli so 7 čevljev dolgega krokodila.

V Messabi se delo počasi odpira vsled tega, ker se nimajo železnice do rudnikov; toda splošno je mnenje, da bodo jeseni tudi od tu rudo odvažali.

V Minneapolis, Minn., zmleli so 158.615 sodov moke minuli teden.

Towerska velika pivovarna pod nadzorstvom M. Fink-a, je skoro dodelana in v nekaj tednih imeli bomo domače pivo na prodaj. Lansko leto izplačalo se je čez 30.000 dolarjev samo za prevažanje pive po železnici. Ko bi se ta denar obrnil za reveže, kolikim bi bilo pomagano!

Pittsburg Pa. Tukaj imamo jako hladno vreme, burja piše. Zaslugek je zelo majhen; dnevna plača po \$ 1.25—1.75; poleg tega pa jih je še vedno mnogo brez dela.

Združene države v Severni Ameriki so 116 let neodvisne. Od l. 1776 do danes smo bili zapleteni samo trikrat v vojsko in sicer z Angleži (1812—1815), z Meksikanci od (1845—1848) in v meščansko vojsko od l. (1861—1865). Vojsna Združenih držav šteje ne-

kaj čez 25.000 vojakov. Naša varnost so postave in vdanost meščanstva. — Upajmo, da ni več daleč dan, ko prešine duh svetega evangelija mišljenja vladarjev, ko se bodo obravnavali prepri v zbornici mesto na bojnem polju in odločevali s peresom, ne pa z mečem!

Evropske novice.

Velika nevarnost preti zapadni Evropi vsled sovražnega razmerja med Francijo in Nemčijo. Vsak Francoz je pripravljen vsako uro iti v boj proti Nemcem, katerim je morala odstopiti Francija l. 1871 lepi deželi Elzacijo in Lotaringijo. Ravno tako gotovo je tudi, da se i Nemčija ne bode branila vojske, ako jo jej Francija napove.

Narashčujoča mržnja med Francijo in Italijo bržkone ne bode povzročila vojske, vsaj toliko časa ne, dokler se ne razveže trozveza med Nemčijo, Avstrijo in Italijo. Z napadom Italije razdržili bi Francozi tudi združene Nemce in Avstrijce. Zveza teh treh držav zadržuje tudi Rusijo pred napadom bodisi Nemčije, bodisi Avstrije. Da se niti Francija, niti Rusija ne upa napasti združenih močij, takozvane „lige miru“ je gotovo, vendar bi se Francozi in Rusi ne pomislili niti trenotek, združeni se spoprijeti, ako bi se jim ponudila ugodna prilika.

Zakaj so Rusi in Francozi sklenili prijateljstvo? Zato, ker Nemčijo sovražijo in bi jo radi v žlici vode utopili, ako bi bilo mogoče.

Drug vzrok preteči nevarnosti so Turki, vsiljenci in tuji v Evropi. Zaradi miru in pravice se morajo povrniti v svojo prvotno domovino — Azijo in njih dežele, ki so jih priropali pred 500 leti, razdeliti se morajo med nekdanje posestnike: Grke, Bolgare in Srbe. Dokler ne zapodi Evropa Azijatov čez Dardanele, toliko časa tudi ni upati miru.

Novi egiptovski kediye, Abbas paša, se menda hoče odtegniti turški nadoblasti. Ko mu je porta poslala pismo, ki bi ga potrdilo v oblasti, je pismo nazaj poslal.

Tondern, provinca Šlezvig-Holšteinska, potopili sta se 12. t. m. dve ladiji z močtvom vred. Jedna bila je škandinavska z imenom „Emblad“, a druga je bila italijanska, jako velika, katere ime je bilo „Mimbeli“.

Na Dunaji je bil 3. aprila velik shod avstrijskih vinorejcev, ki so se posvetovali o tem, kaj je storiti, ko je že večina tamošnjih vinogradov uničenih po trtni uši. Zares hudi časi so prišli za vinorodne kraje!

V Ljubljani bode l. 1894 velika deželna razstava; ravno do tega časa bode tudi dolenska železnica izgotovljena.

Slavna družba sv. Mohora šteje letos čez 57.000 udov. Ta družba je pravi blagoslov božji za nas Slovence.

Obleke za Veliko noč!!

Ne kupuj obleke, dokler ne vidiš naše nove zaloge!

Mi imamo najboljšo izbirko spomladanskih oblek po najnižji ceni.

Pridite in sodite sami!

THE NEW YORK CLOTHING Company.

Najboljša obuvala za meščane in rudarje, fine srajce, spodnje obleke in ovratnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različenosti blaga pri Anderson & Korb — Ely.

THE BOSTON

je pripravljen bojevati se! Topenjenja, da le on zniža cene in tako pomaga ljudem.

Mnogo mičnega branja in krasnih igrac po naj nižji ceni pri J. D. Murphy.

Velika kupčija z žepnimi urami z 11erimi biseri in okrovi, iz pristnega srebra, je pri A. Rohrerju, juvelirju na Main Street.

TOWER MINN.

Overalls!

Površine hlače po najrazličnejših cenah in kakovosti blaga je dobiti pri

THE BOSTON.

Pridi in pazi v čem ti zamoremo postreči: Mi imamo največjo zalogo v mestu in prodajamo po najnižji ceni.

Anderson & Korb, Ely.

Naznanilo.

Podpisani priporoča svojo, slovenskemu občinstvu dobro znano gostilno vsem v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjcem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razan tega prodaja tudi slovensko-angleško slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjig.

Da vsakteremu dobro postrežem, dokazuje okolnost, da stojim v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

Obleke

za ta čas najbolj primerne!!

V tem presežemo druge prodajalnice. Spomladanske moške obleke po \$ 6.— in višje.

THE BOSTON.

Hlače

vsakdanje noše po 65 ct. se dobijo samo pri

THE BOSTON.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisčalke ali orglice, nasproti „National-Bank.“

CERKVENI KOLEDAR.

MAJ ALI VELIKI TRAVEN 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
30 Sobota	Katarina Sienska, dev.
Jezus se imenuje dobrega pastirja. Jan. 10.	
1 Ned. B	2 povel. Filip in Jakob.
2 Ponedeljek	Žiga (Sigmund); Atanazij, šk.
3 Torek	Najdba sv. križa; Antonina, m.
4 Sreda	Florijan (Cvetko), m.; Monika.
5 Četrtek	Pij V., p.; Gotthard, šk.
6 Petek	Janez evang. pred l. vrati.

Druga nedelja po Veliki noči.

V današnjem evangeliju čitamo lepo priliko dobrega pastirja, ki se here danes pri sv. maši.

Evangelij svetega Janeza, 10, 11-16

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir dá svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, kdor ni pastir, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popusti ovce, in beži; in volk popade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jaz sem dobri pastir, in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozná mene Oče, in jaz poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imam še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.

Naš Gospod Jezus Kristus, dobri pastir. — Preč. Janez Krstnik Vianney — kaj je učil o duhovskem stanu.

Te besede zgoraj navedenega evangelija je naš Odrašenik govoril pred svojim trpljenjem in smrtjo, ne po svojem ustajenju; toda jasno nam je, zakaj želi Cerkev, da jih danes premisslujemo. Obhajali smo post, trpljenje in smrt našega Gospoda; videli smo, da je dal izvoljenim apostelnim oblast sv. daritev opravljati, sveto obhajilo deliti in odpustiti grehe skesanim grešnikom; pripravljani smo torej umeti, da je resnično dobri pastir, ki je tudi za nas umrl, ki nas ne prestopa učil, ki nam razsvetljuje um, krepi naša srca po naslednikih apostelnih. Vsacega duhovnika v Cerkví pošilja naš Gospod, kakor prve aposteljne. Le pomislimo, kako hvaležni bi morali biti Gospodu, ki je postavil duhovnike. Kako bi morali častiti naše dušne pastirje, namestnike našega Odrašenika na zemlji. Ker nas zgodovinski podatki vselej bolj ganejo kakor dokazi, pogledimo malo v življenje dobrega duhovnika in nato si živo mislimo jednega njegovih občudovanja vrednih naukov o duhovniku.

Preč. Janez Krstnik Vianney, čegar ime je slavnoznano, rodil se je l. 1776 in je bil v mašnika posvečen l. 1815. Ker je bil jako slabega uma, napredoval je jako težko in bil torej s težavo posvečen. Precej po posvečenju so uvideli njegovo izvanredno svetost. Spoznali so, da je bil nadarjen z redkimi nebeskimi darovi v duhovnem voditeljstvu duš. Po kratkem delovanju kot kurat, imenovali so ga župnikom v vasi Ars, ki je daleč zaslovela po svojem svetniškem pastirju. Župljani so bili malobrižni v svetih stvaréh. Ko je Vianney tja dospel, je bilo njegovo ljudstvo skrajno malomarno in vdano pregrešnemu raz-

veseljevanju. Prvo, kar je dobri pastir storil za prerojenje župljanov, je bilo, da je večidel dneva prebil v cerkvi in molil goreče. Jako skrbno se je pripravljal za govore, vedoč, kako dobro je učiti krščanski nauk. Nato je ustanovil v svoji cerkvi „Vedno čiščenje“ in bratovščino sv. rožnega venca, in vsakdanje skupne molitve.

Čez malo let se njegova svetost in čudoviti dar v vodstvu duš tako razglasil, da je okoli l. 1848 okroglih osem tisoč romarjev iz Francozkega, Belgije, Angleškega in Nemčije dospelo k njemu, da bi ga videli in prosili sveta, ali se spovedali ponižnemu župniku. — Istočasni življenjepisec nam takole popiše njegovo življenje:

„Vianney je živel v spovednici. Od osemnajst ali dvajset delavnih ur odtrgal si je samo čas za mašo in brevijarij in da bi vjel skromno kosilec. Težko je spoznat, kako je mogel prebiti vedne napore in vztrajati v paznosti brez konca in kraja, ne da bi škodovalo njegovemu zdravju in ne da bi oslabil v polnej in prostej rabi svojih zmognostij. Duhovnik zamore spovedovati šestnajst ur le slučajno in izjemno; toda kdo bi se ne vstrašil tolikega dela, dan za dnevom, brez počitka in odmora, in ne jeden teden ali mesec, ampak trideset let — celo življenje.

Ko je božji služabnik končal dnevno delo ob devetih po leti in ob sedmih po zimi, zbirala se je množica žensk, ki se mu niso mogle približati za dneva, v malem cerkvenem predvoru nasproti svetišču. Vsaka je skrbno stala na svojem mestu, dokler se niso odprla vrata o polnoči, ali najpozneje ob dveh čez polnoč. Drugi so vstajali po kratkem spanju in približevali se vhodu Svetnika, dotikali se skrbnega duhovnega očeta na poti in, ako mogoče, izpregovorili z njim kratko besedo. Odgovarjal je vedno. Preč. Vianney se je mnogokrat težko prihl v cerkev in od cerkvenih vrat k spovednici v kapelo sv. Janeza Krstnika.

Ob šestih ali sedmih, kakor je nanesel letni čas, zapustil je Vianney spovednico, da se pripravi k maši. Tako zelo ga je pritiskala množica, da so mu morali pot delati, in braniti ga pred hitrim vsiljevanjem nekaterih oseb, hoteče ga prijeti za roke, za koretilj ali za talar. Velikokrat so ga skoro potlačili, porivali in mu strgali oblačila. Vendar ni nikdar tarnal. Ko se je s težavo priril do oltarja, pokleknil je pred velikim oltarjem, in ni se gnil nekaj trenutkov, kot presenečen v pričjočnosti Gospodovej. Mnogo bi trdilo, da je gledal Gospodovo obličje. Jeden mož je vedno zadrževal množico, da se ni preveč do oltarja približevala. Na to se je napravil. Vselej so se borili, kdo mu bo stregel pri maši, kar je bila navadno predprava imenitnega moža ali duhovnika izmed množice.

Po maši je Vianney blagoslavljal podarjena mu darila; nato se je vrnil v plebanijo, povzli nekoliko mleka kot zajutrek v poznejših dnevih življenja, če so ga zamogli pregovoriti k zajutreku. Nato je spovedal trideset ali štirideset v vrsti čakajočih oseb, odkar so se vrata odprla.

Ob desetih je prenehal od dela, zaprl se v zakristijo in opravil duhovne molitve kleče na trdih tleh. Po molitvi šel je v malo sobo desno pod zvonikom, kjer je spovedoval bolnike ali druge, ki niso mogli dalje ostati v Ars-u. Velika množica se je trla pri durih. Včasih so morali s silo oprostiti pastirja in ubraniti, da ni ljudstvo podrolo zakristije.

Ob enajsetih je poudčeval. Ko je šel iz lece drenjala se je množica še bolj. Metali so mu pisma, denar, vsakovrstna darila. Ta je prosil blagoslova, drugi svetinj, rožnega venca, ali podob kakoršnega koli spomina, matere so pripeljale otroke; bolniki so padali pred njega na kolena in mu ovirali pot. Kdor se mu ni mogel približevati, prosil ga je s ponižnim pogledom. Težko je bilo predreti živi zid in peljati preč. Vianney-a k zadnji cerkveni kapelici, kjer je navadno sprejemal še nekoliko oseb. Ljudstvo je tako močno pritiskalo, da sta morala skoro vselej dva moža braniti ali urejevati gibanje.

Ko je šel pastir od Ars-a v hišo h kosilu, moral si je pot delati skozi bolj in bolj naraščajočo množico. Včasih se je hotel ogniti romarjem, da je šel obiskat bolnike (kamor so pa šli za njim), ali se je pa vrnil v duhovnišnico po drugej poti. Često je našel pred vratni po oblaščene osebe, katere so bile skrivno pripuščene, da bi jih ne videli drugi.

Ko je bil pri kosilu, postajala je nepotrepljiva množica zunaj, pazéča na vsak hišni izhod; in ko je šel četrta na jedno mimo trga občeavat z misijonarji v hišo zvano „Hiša Previdnosti“ *) v zadevi župnije ali romanja zagnali so se takoj proti njemu tako silno, da sta jih navadno dva moža odvrčevala. Šel je skozi obednico misijonarjev, še usesti ni imel časa. Malo minut, katere je daroval temu opravilu, prebil je med svojimi sodelavci in onimi romarji, ki so po posebnej milosti dobili dovoljenje v hišo in so bili napolnili vse sobe, hodnike in prehode.

Ko se je vrnil v cerkev, moral je iti mimo neizogibljivih vrst živih trdnjav, ki so bile nabrane med tem časom. Sedaj vzlasti so morali rabiti silo, da bi skoz zamešane vrste pripeljali preč. Vianney-a v kapelo, ne glede, da so nekateri godrnjali, drugi pa celo s silo se vstavljali. Najprvo je kleče odmolil večernice in nato spovedoval do petih. Nato je v zakristiji poslušal ljudi kot zjutraj, ko je najprej spovedal za oltarjem nekaj žen, ki niso mogle čakati. Vselej se je ljudstvo trlo pred njim, kader se je pomikal od jednega dela cerkve do drugega.

Največ jih je opravilo veliko spoved. Preč. oče Vianney se je rad daroval temu težavnemu poslu, pri katerem se duše najlože utr-gajo peklju.

To je bilo morda najbolj tolažljivo romanje. Ars je bil veliko duhovno Zavetišče, kjer so se pokazale raznovrstne slabosti grešnikov. Neglede na veliko starost služabnika Gospodovega, čutili so

*) To hišo so poprej rabili za sirotišnico. Vladika jo je daroval misijonarjem, da bi pomagali Vianney-u, ki je po svojej gorečnosti ustanovil ta red.

se grešniki vabljeni k njemu brez ogibanja.

Ko bi rekli, da so tako utrudljiva in neprestana dela ovirala preč. Vianneya v polni pazljivosti proti vsakej duši posebej. To bi ne bilo res: Niti jednega njegovih spokornikov ni bilo da bi ne bil občutil vso njegovo skrbljivost in pazljivost.

Naš svetnik je imel veliko umetnost in modrost s katero se je zamogel v pričjočiti vsakteremu.

Dokončal je delo kot dober delavec, v svojem času prepustel preteklost milosti in prihodnost previdnosti božji. Tako se je ogibal nerodovitnega strahu, naglosti in zmenjave. Sredi pritiskajoče množice, poslušal je spokornika pri svojih nogah kot ko bi ne imel druge misli ali drznega dela.

Tako je bilo brez izpremembe ali odloga življenje tega dušnega pastirja. Ljudje mi pripovedujejo, rekel je nek posvetnjak, o čudovitih dogodkih arških. Ne dvomim o božji moči: tako velika je v devetnajstem stoletju, kot v prvih časih kristjanstva. Prepričan sem da molitve svetiga duhovnika, katere obiskuje ljudstvo, zamorejo doseči izvanredna in čudovita ozdravljenja; toda, da pripoznam nekaj izvanrednega ni mi treba tega. Veliko čudo v Ars-u je trupalpolno in spokorno življenje župnikovo. Da zamore človek delati kaj takega in sicer vsak dan, ne da bi se utrudil ali da bi opesal, presega moj um: to mi je čudo vseh čud.

(Dalje prih.)

Bela nedelja.

Sendbote.

V prvih stoletjih krščanstva so dobili novokršeni katekumeni pri slovesnem krstu na Veliko soboto belo oblačilo, katero so nosili osem dni in so jo na belo nedeljo slovesno slekli. Ker je bil to zadnji dan, da so hodili še belo oblačeni, imenovali so to nedeljo „nedeljo belih oblačil“; mi pa ji kar kratko pravimo „bela nedelja“. Zato se obrača sv. cerkev koj v začetku sv. maše na novokršence z besedami sv. Petra: „Hrepeniti, kakor novokršeni otroci, po čistem, nepokvarjenem mleku.“

Pod čistim, nepokvarjenim mlekom se razume najprej čisti in pravi uk Jezusa Kristusa, ki ni pokvarjen s zmotami in ne pomešan s krivimi nazori; potem pa tudi pomeni najsvetejši Zakrament. Ravno ta je namreč za nas kristjane studenec in vir, od koder nam izvira vse življenje in vsa čeznaravna moč, kakor je za novorojenca materno mleko vsa hrana za razvitek življenja. Zato je opominjala sv. cerkev novokršence, naj se trdno oprimejo naukov sv. evangelija, se večkrat okrepčajo s kruhom življenja, da se bože sv. cerkev razvitala in utrdila proti sovražnim napadom.

Tudi za sedanjost cerkev je bela nedelja velikega pomena. V večjih krajih pristopijo na ta dan otroci prvokrat k mizi Gospodovi; po prejetju prvega sv. obhajila stopijo prav za prav popolno v vrsto vernih. Kakor kaleča setev stoji tisočero otrok pred Gospodovim altarjem. Vsajeni so v posvečeno njivo sv. vere, iz te njive so dobivali že leta in leta tečno dušno hrano pri verouku. Zadnje tedne in mesece dajali sotem mladim rastlinam prav posebno obilno in močno hrano, pazili so nanje prav skrbno; rosa božje milosti je rosila vsak dan na njihovo dušo: sedaj bodo pa prvokrat nasi-

čeni s hrano izvoljencev, z angeljskim kruhom, sedaj bodo porose-ni z božjo krvjo našega Zveličarja. Koliko upanje stavi sv. cerkev na to setev, katero je tako skrbno in marljivo obdelovala.

Otrok na dan prvega sv. obhajila, kolika zaloga naukov sv. vere, kolika množina dobrih, blagih sklepov je v njegovem srcu! To otroško srce, združeno s svojim božjim Odrašenikom v sv. obhajilu je Bogu in angeljem v veselje. In vendar, kolikrat ogoljufa cerkev božjo nada, katero stavi na tako otroško srce! V tolikih slučajih postane iz dečka ali deklice, ki sedaj kleči pri obhajilni mizi, brezveren in razuzdan mladenič ali mož, nečimerna, razkošna devica ali žena, ne govoreč v še hujšem. Od kod ta žalosten pojav, dragi čitatelj? Nekdaj je rekel goreč in pobožen duhovnik na belo nedeljo k otrokom, ki so bili pri prvem sv. obhajilu: „Ko bi le mogel, raztrgal bi se na kose, da bi mogel vsacega izmed vas spremljati skozi življenje in ga obvarovati pred nevernostmi, ki mu povso preté pri občeavanju s pokvarjenimi svetoni. O da bi mogel odvrniti od vas vsako grdo govorjenje, vse slabe zglede, vsako zapeljivanje brezvernih in razuzdanih ljudi, katerim ni nič sveto, niti nepokvarjeno otroško srce ne, ako le zamorejo s tem služiti svojim strastim. O da bi mogel zabraniti vsako neprevidnost in brezskrbnost vaših voditeljev, ki vas pošiljajo lahkega srea med svet in se ne prašajo: „Ali bode morda duša mojega otroka trpela škodo pri tem mojstru, v tej službi, v onem zavodu, v tej solji?“ Resnično, skrbni duhovnik je imel prav. Roditelji, ki se danes razveseljujete nad nedolžnostjo in strahom božjim svojih otrok, vi morate skrbeti, da ostanajo otroci vedno tako čisti in sveti. Veliko lahko zabranite, ako imate resno voljo, in če vam je kaj ležeče na blagru svojih otrok. Vabite jih k molitvi in k večkratnemu prejemanju sv. zakramentov. Ako zapazite, da hodijo vaši otroci v slabo družščino, tedaj bodite neizprosljivo ostrí in jim prepovejte vsako občeavanje s hudobnimi ljudmi. Dajte jim pa tudi sami dober zgled. Varujte se v svojih besedah, da ne slišijo iz vaših ust niti laži, niti kletve, niti grdega govorjenja. Vedite, da bodete dajali prav natančen odgovor zavoljo njih pred Bogom. Takrat bodete britko obžalovali vsako malomarnost in brezskrbnost in vsako napačno ljubezen do svojih otrok. Večkrat imate že na tem svetu uzrok objokovati svojo popustljivost do njih, ako vidite sad, katerega je obrodila vaša brezbržnost, ako vam pripravlja obnašanje odraslih sinov in hčera le boleost in sramoto. Obljubite danes božjemu Zveličarju, ki vaše otroke tako ljubi da se hočete truditi in vse storiti, da ohranite svojim otrokom nedolžnost in milost božjo.

MISIJSKO.

Lovrence Lavtizar, apostolski misijonar med Indijani v severni Ameriki.

(Ponatis iz Drobčinic za leto 1891.)

(Dalje)

Dne 23. septembra je pisal iz misijonske postaje pri Rdečem jezru med drugim tako:

Prvič sem šele sedaj videl žalostni stan divjakov. Dosihdob sem bival med katoliškimi Indi-

jani, ki so na duši in telesu tako omikani, da ni prav posebnega razločka med njimi in drugimi omikanimi narodi. Ubogi divjaki si pa kar ne znajo pomagati. Inajo lepe prostore in dobro zemljo, pa jo nečejo obdelovati; kako boli srce človeka, ko vidi zale in močne mladeniče in krepke može ves ljubi dan na pol nage polegati, ali ga v najhujši vročini teško plahito, ki jim je edina obleka, na sebi vlačiti, ki izstradani po hišah jedil prosijo; ko vidi žene v mazanih cunjah zizstradanimi in umazanimi otroki ves dan sedeti, ali v največji lakoti kaj prositi, ali kaj malega delati! kar si dobe z lovom in ribištvom, ne more jih dostojno živeti. Veliko jih je pa spridilo še nesrečno žganje. Vrh tega je še vedno sovraštvo med Očipve-in Siu-Indijani, ki so še bolj divji. Čudno bi se zdelo, da taki koronjaki na pol nagi rajši stradajo in po zimi še poverhu zmerzujejo, kakor da bi se lotili pravega dela, dasitudi vidijo, kako stavijo nase-ljenci lepe hiše, obdelujejo polja, rede živino, da so oblečeni v čedno obleko in jedo pri dobri mizi. Toda človeško naravo je treba poznati. In sicer najbolj po dušnih močeh. Ubogi neverniki niso na umu razsvetleni: podobni so nekake otroku. Ne čutijo nobenega pravega nagiba do dela, tudi ne vedo, kako bi prišli za delo. Lekerščan ska omika more človeka povzdigniti na višjo stopnjo izobraženosti. Ali kaj je časno življenje, kaj je truplo: večnost, večnost! duša! uboga duša! Oj, to mora napolniti naše srce z usmiljenjem do ubogih nevernikov! Sedaj, ko vidim te siromake, obujajo se mi še bolj goreče želje, da bi jim pomagal po svoji slabi moči. Prosil sem Boga, da bi me poterjeval v tem sklepu. Spominjam se katoliških Indijanov in si mislim: taki so bili pred tridesetimi leti še vsi Otava-Indijani! Bogu je mogoče izpreobrniti tudi te ubošce.

Gospod Pirec so sklenili, da poskusijo najpoprej nov misjon tam, kjer so Indijani najbolj in je največ upanja, da bodo sprejeli sv. vero, da bi potem njih vzgled vnelal druge. Okoli Krowinga so z žgano pijačo in po malovrednih naseljenicah skoro najbolj popačeni. Zato so izvolili dalni kraj, kjer je že nekaj katoličanov, in se Indijani že nekoliko pečajo s poljedelstvom. To se je zdelo od dveh stranij modro; dela vajeni Indijani so že nekoliko izobraženi, torej bolj voljni za sv. vero; za misjonarje bode pa lažje, ker jim sedaj v časnih rečeh ne mereva nič pomagati.

Dne 3. avgusta sva šla na pot proti omenjenima kraju, daleč proti severozahodu. Nekoliko sva hodila, nekoliko se v čolnih vozila in srečno sva prišla na odločeni kraj dne 14. avgusta. Ta kraj je na bregu velikega jezera, ki je polno dobrih rib. Zemlja je dobra in rodovitna. Ako bi jo pridno obdelovali, rodila bi prav obilno. Pride-lajo veliko turšice in podzemljice. Pomladi naredo veliko sladkorja iz soka sladkorjevca. Poleg love ribe in streljajo divjačino. Jezero se zove po indijansko Miskvagani sagaigan, po angleško, Red Lake, — Rdeče Jezero.

Na dveh ravno nasprotnih straneh je veliko Indijanov. Inajo precej čedne kočje iz cedrovega ali pa brezovega lubja. Ženske znajo delati čedne štrje, s katerimi si nekoliko zvišana tla pogrnejo, sede in leže na njih na okrog ob straneh. Sredi kočje je prazen prostor za ogen, na vrhu pa lina, skozi se dim ven vali in svetloba dohaja v kočjo. (Dalje prih.)

„Amerikanski Slovenec.“

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

NAROČBA na „A. S.“

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s pošnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gl. a.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gl. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej, pošlje naj se z naročbo vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,
Amerikanski Slovenec,
Tower,
St. Louis Co., Minn.
U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

„Amerikanski Slovenec.“

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV
za 12 vrstic „Brevier“ (square 14 palca):
Eden teden \$0.75 Tri mesece \$6.00
Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00
Eden mesec 2.00 Devet „ 15.00
Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00

Pri večjih oznanilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 14 inches):
One week \$0.75 Three months \$6.00
Two weeks 1.25 Six months 11.00
One month 2.00 Nine months 15.00
Two months 3.50 One Year 18.00
Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,
Editor and Publisher.

Kolumbova razstava v Čikagu.

Letos 12. oktobra bode preteklo ravno 400 let, odkar je našel Krištof Kolumb Ameriko. V proslavo tega svetovnega in kulturnega dogodka sklenile so Združene države napraviti v mestu Čikago veličansko, splošno svetovno razstavo.

Samo mesto Čikago dovolilo je za razstavo 10½ milijon. dolarjev; kongres v Washingtonu je obljubil poldrugi milijon in več milijonov posamezne države.

Prostor za razstavo obsega 1000 orolov zemlje, ležeče ob krasnem Michiganskem jezeru, imenuje se „Jackson-Park“. Razven tega prostora je odmenjen za razstavo tudi lepi „Washington-Park“. Za olupšavo tega parka potrošilo se je okoli 4000 milijonov dolarjev.

Poslopja razstave bodo postavljena okoli umetno narejenega jezera z mnogimi vodometi, katerih curki se bodo lesketali med dne-

vom v solnčnih žarkih, po noči pa v električni razsvitljavi.

Med poslopji, katerih število še ni popolnoma določeno, ker nameravajo nekatere države za svoje razstave lastna poslopja postaviti, bode vladno poslopje jedno izmed najlepših in najimpozantnejših. Temu nasproti bode stalo poslopje za ribištvo.

Pomorsko poslopje bode imelo razstavljeno vse, kar spada v pomorske zadeve. Zidano bode v podobni velikanske vojne ladije.

Velikanska bode tudi dvorana, namenjena razstavi strojev.

Razven naštetih poslopij omeniti moramo tudi: kupčijske palače, poslopja za rudarstvo in elektriko, palače za vrtnarstvo in umetnijo, poslopja za kmetijstvo in živinorejo.

V palači za umetnije razstavljene bodo lepe umetnije, slikarstvo in kiparstvo; dalje je v načrtu tudi glasbeno svetišče in poslopje za razširjanje električne luči.

Med različnimi drugimi znamenitostmi opozoriti moramo še na podzemeljske rudnike, kjer se bode kazalo bogastvo dežele, na plavalni hotel za kopanje, kalifornski vinski studenec in vodomete. Dalje se bode videla ogeljna in žitna palača, indijanske vasi, kitajske in perzijske ceste in prodajalnice.

Dne 12. oktobra se bode razstava svečano posvetila. Odprta bode od 1. majnika prihodnjega leta pa do zadnjega oktobra.

Novi egiptovski kedive.

Kath. Volksblatt.

Abbas paša, novi egiptovski kedive, se je učil zadnjih šest let na Dunaju v Terezijanišču, katerega je ustanovila cesarica Marija Terezija za plemenito avstro-ogersko mladež.

Bil je ravno v drugem oddelku pravoslovja, ko mu je umrl oče. Takoj so ga poklicali v domovino na prestol. Zraven pravoslovja je zlasti proučeval vojaške vednosti. Svoje domače šege in navade je Abbas, kakor tudi njegov poldrugo leto mlajši brat, popolno opustil, verske dolžnosti sta pa vestno izpolnjava. V Terezijanišču sta imela vsak po tri sobe za svoje potrebe. Njegov brat je sedaj osmošolec in srednje velikosti, Abbas je malo manjši in okroglat. Na prvi pogled spoznamo, da se je rodil na vzhodu, izdaja ga zagoreli obraz in cela njegova postava. Duševna njegova nadarjenost in značaj sta tudi orientalska. Sicer je pa sedanjí kedive popolno evropejski naobražen, za kar se ima zahvaliti izvrstnemu učiteljišču in svojemu posebnemu dvorniku dru. Husareku. O počitnicah sta z bratom potovala po Rusiji, Skandinaviji in po Francoskem; na ta način sta si spopolnili učenje. Domu sta šla med šestimi leti le dvakrat. Med počitnicami sta stanovala v hotelu „Metropole“, kjer sta se lahko prosto gibal. Abbas je bil lani v juliju na svoj rojstni dan proglašen polnoletnim; dopolnil je sedemnajst let. Lanske počitnice je preživel v Aleksandriji pri svoji rodbini, kjer se je tudi vsa svečanost vršila. Pri tej priliki je dobil naslov paše in generalsko čast, avstrijski konzul mu je pa podal Veliki križ Fran Josipovega reda. Abbas je ljubljenece svoje matere, ki je za Francoze posebno vneta in je vse svoje otroke dala evropejski vzgojiti. Tudi Abbas je obiskal večkrat za nekaj tednov Pariz predno se je podal na Dunaj. Princ Abbas govori prav gladko dunajsko narečje.

Velika predrznost.

Drzen lupežnik se je vtihotal v Sirakuzah N. J. v brzovlak novojšorske osrednje železnice. Med potjo zasliši sprevodnik žvižg piščali iz voza. Vlak ustavi. Sprevodnik takoj pogleda skozi lknjo v voz in zapazi moža z rdečo masko. Hitro pokliče dva tovarša, a v tem trenutku ropar odpre vrata in jim zapove hitro naprej voziti, hkrati ustrelí med nje s samokresom. Bili so neoboroženi, zato so morali ubogati, vendar sprevodnik pošepta jednemu, naj doli skoči in brzojavi do bližnje postaje, da peljejo tatu s seboj. Zgođi se. Na postaji tatu ne najdejo. Dragočnosti in zlatina je ležala razmetana v vozu, stražnik pa je ves krvav in skoro nezavesten čepel v kotu. Na prihodnji postaji zapazijo med množico mladega, le napravljenega moža s zlatini naočniki in usnjenim kovčgom. Tega so tudi videli v Sirakuzah. Ta mora biti tat! Obstopijo ga in ga hočejo prijeti. Leta pa potegne dva samokresa, se počasi vmika do lokomotive, ki je bila pripeta pri tovornem vlaku, prepodi strojevdja in kurilca, odpne lokomotivo in zleti žnjo proti zahodu! Sprevodnik in jeden tovariš se hitro preskerbita s puškami, skočita na lokomotivo brzovlaka, jo odpneta in hajdi po drugem tiru za porrednežem! Kmalu ga doideta. Nankrat steče lopov s svojo lokomotivo ritensko in strelaje jeden na drugega — šinejo memo. Preganjalec se vrneta, kakor hitro mogoče; zopet so skupaj in — spet jima uide tat ritensko! Tako se love sedem milj daleč; tat je pokazal, da se dobro razume na lokomotivo — kar mu zmanjka para. Skoči doli, leti do bližnje kmetije, vzame posili konja in sfrči čez drn in strn! Kmalu sreča jezdec, ki je imel boljšega konja; prisili ga, da menjata. Mejem sta pa zasledovalca prišla z lokomotivo nazaj na postajo, kjer je bila že četa orožnikov pripravljena. Vderejo jo za ubežnikom in ga zasledujejo na vso moč hitro; pridružita se jim tudi okradena kmeta s svojimi sosedi. Pot je bila močvirna, ropar ni mogel hitro jezdit; kmalo ga zagledajo pred seboj. V brezmejni derznosti skoči raz konja se priplazi do gromade kamenja. Tu zad se uleže in se obupno brani — toda zastoj. Obkolijo ga, uti mu ni več moč; uda se jim na milost in nemilost. Sedaj je v zaporu v Lyonsu.

Raznoternosti.

* V New-Yorku so lansko leto pokopali 8.000 neznanih umrlih.

* V Parizu je 21 konjskih mesarnic, v katerih so preteklo leto razpečali meso od 22.000 konj.

* V Red Wing se je oženil 72-letni ženin z 78letno nevesto.

* V Denver odprli so nove vire petroleja.

* Javorjev sladkor pridelujejo vsako spomlad v zgornjih krajih Združenih držav. Leta 1880 ga je bilo 32 milijonov funtov izgotovljenega.

* V Kalifornijskih rudnikih so od leta 1848—1892 že za 1.100 milijonov dolarjev zlata izkopali.

* Na celem svetu je 4.000 tovarov za izdelovanje papirja ter se ga vsako leto porabi jedná milijarda in osem milijonov funtov.

* Na Japonskem živi 19 let stara žena, ki je 8 čevljev visoka in 400 funtov težka.

* Po celem svetu se 70 otrok vsako minuto rodi.

* Bogata hčerka Amerikancea z imenom Charlotte Crabtree posedo samo 2 in pol milijona dolarjev. Menda dobra dota?

* Vojske so zadnjih 30 let vzele poltretji milijon ljudij, in tri tisoč milijonov dolarjev.

* Zvezdarji pravijo, da je 16 kometov ali repatih zvezd, ki potrebujejo manj ko 100 let, da svoj tek dovrše.

* V Fresni, Cal. so v treh dneh 15.000 zajcev pobili, kateri poljskim pridelkom tam škodo delajo.

* Prebivalci mesta Ford Dogde Ja. videli so znamenje križa na nebesu se prikazati.

* Ne daleč od mesta Portland, Oreg., so našli te dni velikanski meteor (spodnebesni kamen).

* Ker se večkrat čuje vprašanje, čemu rabi papež toliko denarja, zanimalo bode morebiti naše čitatelje, ako jim povemo, kako sv. Oče porabi takozvani „Petrov penez“:

- 1.) Za svoje osebne potrebe in gospodarstvo fr. 500.000
 - 2.) Za kardinala v Rimu 700.000
 - 3.) Za revne škofije „ 460.000
 - 4.) Za zidanje „ 1,800.000
 - 5.) Za državno tajništvo „ 1,000.000
 - 6.) Za uradnike „ 1,500.000
 - 7.) Za šol. potrebe in pa miloščine „ 1,200.000
- Skupaj fr. 7,160.000

Kteri vladar porabi primeroma tako neznatne svote za svoje osebne potrebe, toliko za koristne in dobrodejne namene, za umetnost in vedo?

Iz Cirkus v Ameriko.

(Spisal M. V. V.)

(Dalje.)

Gledajočega, kako drugi režejo z rokami vodo na obe strani, se me je lotila želja, da bi tudi jaz znal tako spretno plavati. Prosil sem torej dva součence, naj pazita ali se bodem pomikal kakor telesa, ki so težja nego voda, ali kakor telesa, ki so lažja od vode. Žali zgodilo se je kakor sem se po pravici bal, blizal sem se vedno bolj in bolj dnu, sicer sem hotel dobiti trdo stopinjo, a tla so bila polzka, meni je spodletelo, valovi so se s šumom strnili in začel sem piti vodo zoper voljo, v kljub temu da nisem čutil nikakoršne žeje. Na moj krik me z velikim smehom rešita moja naprošena čuvaja iz mrzle odeje. Pozneje sem še jedenkrat poskušal mokro šolo v kamniških toplicah. Ne ki ravno ondu se mudeči prišlec mi ponudi lesen drog, na čigar konci je bil pas za učeče se plavalce. Na jednj strani droga je bila mojstrova krmiljoča roka, na drugej moja nizkost, ki je z nezaupanjem gledala na tujčeve lo-kave oči, češ, kaj ko bi me potisnil pod vodeno gladino, v kateri ni najprijetnejše, kakor me je izučila prešnja skušnja. Tako je bila tudi ta telovadba brez najmanjšega uspeha; kadar se bodem tedaj podal na ktero koli vodo, nase in svojo ročnost ne bodem smel predrzno zaupati.

(Dalje prih.)

Smešnice.

(Dobil, zgubil.) Neki zaročeni fant, doma iz okraja Prum, je pri dobri volji stavil, da zamore jeden vatel dolgo jeternico pojesti in na to 10 kozarcev pive izpiti. Zares je dobil stavo v navzočnosti mnogih tovarišev. — Oj, nesreča ga pa šele potem doleti! Njemu zaročena nevesta se mu odpove, rekoč, da si ne upa ž njim živeti. Morda je pravo pogodila?

(Lovska.) Logar: „Ali je Kračnik res ustrelil onega zajca, s katerim se tako baha?“

Lovčev tovariš: „Kaj še, takole je bilo: Ko je Kračnik dolgo brez uspeha prežal na divjačino, vleče se in zaspi. Tu pa priskače zajec in se malo igra s puško — kar se puška sproži in po nesreči ustrelí zajca.“

(Možka dolžnost.) „Ali mamica, kako se hočem omožiti s takim mladeničem, ki niti našega jezika ne ume dobro?“

„Čudno dete si; „da“ bo že rekel, več pa pametnemu možu govoriti ni treba!“

Po dva vlaka na dan v Montano in do Pacifičnega obrežja.

Začeni s 31. aprilom bodo vlaki na Northern Pacific železnici vozili v sledečem redu: Vlak št. 3 odide iz St. Paula ob devetih dopoldne vsak dan in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Butte, Montana. Vlak št. 1 zapusti St. Paul vsak dan ob štirih in 15 min. popoldne in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Helena, Montana. Oba vlaka imata Pullmanove spalnice prvega razreda, spalnice za turiste, brezplačne spalnice za izseljence, salone in jedilnice.

Vlak z nemenjajočimi spalnicami za turiste odhaja iz Chicago proti Montani in Pacifičnem severozahodu vsak dan ob desetih in 45 min. zvečer via Wisconsin Central-Line. Vlak z vestibulnimi spalnicami prvega razreda odide iz Chicago vsak dan ob šestih zvečer via C. M. & St. P. Ry., proti Butte, Spokane, Tacoma in Portland. Te nemenjajoče spalnice nudijo najboljše komof-teto in omogočijo potovalcem, da se ognejo vseh sitnostij in zamud, ktere provzročuje menjava voza na poti.

Jedilnice na Northern Pacific železnici se razveseljujejo trajne naklonjenosti potujočega občinstva; družba se ni bala nobenih stroškov, ko je napravila postrežbo priljubljeno in vabljivo. Turisti, kupčevalci in naseljenci bodo sprevideli, da je Northern Pacific s svojo spopolnjeno akomoditacijo najboljša železnica v Minnesoti, severni Dakoti, Manitobi, Montani, Idahi, Oregonu, Washingtonu, Britski Kolumbiji, Alaski in Kaliforniji.

Knjižice o vzhodnem in zahodnem Washingtonu, o Yellowstone Parku, Broadwater Gorkih vrelih (Hot Springs) in Alaski za leto 1892 so ravno tiskane. Vsakdo dobi zastoj katekokoli izmed omenjenih knjižic, ako se oglasi pri glavnem ali okrajnem agentu za izseljence Northern Pacific železnice, ali pa pri CHAS. S. FEE, G. P. & T. A., N. P. R. R. St. Paul, Minn.

Ure popravilja in zaznamaje v kratkem času in zagotavlja dobro delo: Rohrer, urar na Main Street.

Svarilo! Varuj se široko-ustenja!

Kadar svoje globoke misli razglašaj, ali svoje površne sentimentalnosti in modre opazke med svet trosiš: varuj se prismojene važnosti. Lastnosti tvojih besedi naj so: Kratkot, razvidnost in prepričevalnost. Stlači v malo besedi veliko misli, vse silo zediní v jednej točki. Varuj se, kot vraga vsake zmesi, napihnjenega govorenja, suhoparne zlobudravosti in oslovske duhovitosti, kadar skušaj ljudi prepričati o prednostih „Wisconsin Central“ železnice, katera ima neposredno zvezo z Milwaukee, Chicago in z vsemi mesti na vzhodu in jugu, dalje za Ashland, St. Paul, Minneapolis in z vsemi točkami na severu in zahodu; razloži jim, zakaj ti in množica drugih vporablja to železnico. Pestí ali samokresa ni treba rabiti! Tvoje iz rokava stresene opazke in ne-pripravljene dokazi naj se razumljivi, živahni, brez širokoustenja in bombastične bahavosti. Skrbne se ogibaj vse globoke natančnosti, praznega zvirgolenja, mnogobesedne blebetavosti in puhle suhoparnosti. Beži pred hudomušno zbadljivostjo in okajljivo podlostjo, naj si bo prikrita ali očitna. Z drugimi besedami: govori odkritosrečno, naravno, bistroumno in resnicoljubno povej, da je „Wisconsin Central“ železnica v pravem pomenu besede, in stem mir besedi.

F. A. GREENE,
Ticket Agent.

Cham. of Com. Bldg.
Duluth, Minn.

Okusnega sadja in raznih sladcič (candy) se dobi pri C. D. Murphy.

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene po slavnem zvezdo slovečem. T. W. Heršelj, na pr. Mesca aprila ali Maja travna spada

1. Pervi krajec 4. dne ob sedmih 27. m. zjutraj, pomeni: dež ali sneg.
2. Ščip ali polna luna 12. dne ob sedmih 31 min. zjutraj pomeni dež ali sneg.
3. Zadnji krajec 20. dne ob sedmih 6 min. zjutraj pomeni spremenljivo.
4. Mlaj 26. dne ob desetih 52 min. zvečer pomeni lepo.

Platili

se sledeči gg.:

Pittsburg Pa.	
Geo. Fortun	2—
East Helena, Montana.	
Peter Petek	2-50
Mathias Fleineck	2-50
Forest city, Pa.	
John Slamich	2-50
Glenshaw Pa.	
Frank Fried	2—
John Vindišer	2—
John Poleušek	2—
Gregor Bohine	2—
Anton Kermelj	2—
Messaba, Minn.	
John Nagode	1.25

OPOMBA.

Razposlali smo Amerikanskega Slovencea po 10 in 25 do 100 števil, skupno zanesljivim gospodora in prijateljem, da bi blagovestili taiste poprodati po 5 ct. (ali 15 kr.) posamezne številke, ako jim je po volji in so vneti za naš Slovenski časopis. Ako bi se pa ne mogli potrditi, prosim, da mi ga na moje stroške nazaj pošljejo. Uredništvo.

Harmonike

so na prodaj!

Prav izvrstne harmonike, po kranjski naredbi; ki imajo meh usnjat, s 4 glasovi in jeklenim glasom. Dobiče se v Clevelandu, Ohio.

St. Clair St. No. 351.

F. G.

ELY. - - - MINN.

FENSKE & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

Brownell & Co.,

prodaja

svetle, soljeno in suho meso, mast, perotnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D.,

ZDRAVNIK.

Office nad Benson-ovo Lekarno.

TOWER, - - - MINN.

Tower. Minn.

Sladčice, smodke in tobak, nosni duhan, mošt in pop: pijačo treznosti, in tudi sadje

priporoča in prodaja

M. KELLOW.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po najnižji ceni.

Živo apno, premog, seno in raznoterno krmo (futer) za domače živali.

CHAS. LANG.

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje

Fotografije vsake verste in veliki kosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

Duluth and Iron Range ŽELEZNICA.

dop.	čas	pop.
	Postaje 'Stations'	
12:00	prih. Duluth odl.	3:15
10:54	" Two Harbors "	4:25
9:10	" Mesaba "	6:04
8:22	" Tower "	6:52
7:10	odh. Ely prih.	8:05

Joliet, Ill., - - - N. Indiana St.

PRODAJALNA MESA.

Vsake vrste:

Suho in Frišno

in tudi prodajamo Klobase na veliko in na drobno za gotovi denar-cash-ali na mesčno plačo.

Svoje Rojake

uljudno vabimo

J. B. STUKEL & JOS. KOFOLT.

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

M. Yail

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja

Se dobi po najnižji ceni: peči, kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse ruderjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskerbjuje tudi rakve in pogrebe.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik. G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelj: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menižice se splečujejo in vplačujejo.

Največje zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape); Groceries ali jedilna prodajalnica i. dr.

Ticketi

Za vožnjo čez morje na Parnikih (morskih ladijah) Severno Nemškega Lloydja prodaja po najnižji ceni in tudi pošilja denar na Avstrijsko po 100 fl. za \$41.75.

ERNST TULLBERG,

The Boston Clothing House.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. zverstna jedila. Nizke cene. Uljudno gostom se priporoča. E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON,

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kosi-tarskega blaga; zbirka olja in bary, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravo

Vam uljudno priporočamo.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - - - mesar,

prodaja

Vsake vrste frišno in soljeno meso, kakor tudi ribe, perutnino in frišne klobase po tako nizki ceni, kakor drugod. Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga obleke, obuval, kovčeg in torb se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in trgovie z veliko zalogo zlatnine in srebernine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po nizki ceni. ELY, MINN.

Vabilo, Predragi Naročniki!

Ako je Vam ljubo, blagovolite vložiti v pristojno pismice celo letno naročnino \$2.50 (dva dol. in pol) ali 6 gld. za Evropo.

Ako se pa vas 5 oseb skupno naroči, vložite za vsih 5 listov samo \$10.00, ako stanujete v Ameriki; ali 25 gld. za Evropo, bolj natančno je razvidno iz časopisa.

Varčno, v pismo vložite Nakaznico ali popirnat denar, tako da se od zunaj ne pozna, kaj da je v pismu, potem ga dobro zaprite, kolek ali stamps pritisnite in na pošto oddajte, in prijeto naročnino in Vaše Ime bo na zadnji strani natisnjeno, in tako bote gotovi, da smo jo prijeli.

Svoj naslov natančno zapišite, da vemo komu pošiljati, n. pr

1. Ime in priimek
 2. Ime in priimek
- Pošta
- Kraj in dežela
- Pošta
- Kraj in dežela

in tako od vsih naročnikov natančno zapišite Ime in priimek, Pošto in deželo ali kraj, kje kdo stanuje, da nebo kake pomote.

Vse pisma ali dopisi naj se blagovoljo pošiljati z napisom:

V. REV. JOSEPH F. BUH,

Tower, Minn.,

„Amerikanski Slovenec.“

U. S. America.

POZOR!

na

našo izvrstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek klobukov, (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse sorte srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje zgornje obleke prodaja po najnižji ceni.

Pridite in pogledite! Vse uljudno povablujemo.

J. J. MURNIK & CO.,

Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET

TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA

—o—

Vsakdan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS.

prodaja

nadebelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala obuvala.

XXXXXXXXXX

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

XXXXXXXXXX

Čolni in indianski izdelki.

W. N. SHEPHARD & CO.,

PRODAJA.

Izveznino n. pr. Peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje pa tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Zverstna zaloga rudarskih in gojzgarskih naprav

Oskerbjuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso okusne klobase in čisto m

i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

McINNIS & KITTO.

Zaloga

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Znate li!

Da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo zdal ko drugod:

\$1.00 ukupi 30 vatl. nar bolši kotenino.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrik breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa.

Gotovo ako potrebuješ ableke ali obuvala manufakturnega ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugega vse po ugodni

dobiš

pri

IRON RANGE CASH STORE.